

de offentlige ansættelser, været et område, hvor Det Konservative Folkeparti har ønsket meransættelser specielt til uniformerede betjente, så uniformerede betjente også kan være synlige i gadebilledet.

Vi har nu fået en optakt til det i form af 150 mand næste år og tak til regeringspartierne for denne indrømmelse. Vi håber, at den også kan fortsætte, således at vi ud over forlængelsen nu med merbevillingen kan få indgået et flerårigt politiforlig, der sikrer, at vores politi får den opbakning også fra politisk hold, som skal til, for at det kan foretage den oprydning, som politiet trods alt forestår her i landet. Det tager sig jo af alt det, ingen andre vil, og ingen andre har mulighed for, og derfor har det simpelt hen krav på at få både vores pengemæssige og vores moralske opbakning.

Jeg kan heller ikke undlade at nævne forsvarsbevillingen, der jo før var oppe til en ganske stor debat i korte bemærkninger, hvor vi er enige om, at pengene er ført tilbage til Forsvarsministeriet og kan udmøntes, som hr. Bjørn Elmquist siger, i aktstykker hen ad vejen. Jeg håber dog også, at alle forsvarsforligspartierne, indtil der bliver indgået en forsvarsaftale, har så stor ansvarlighed, at de også kigger på rimelige ønsker om frigivelse af midler, således at man kan forhindre, at der sker uoprettelig skade, inden et forsvarsforlig kan træde i kraft.

Men det tror og håber jeg efter det, jeg har hørt fra hr. Bjørn Elmquist i dag, og jeg skal da også takke finansministeren for, at han, da en anden radikal meldte ud på en ganske anden måde, satte så hårdt ind og sagde, at der her var tale om en fredelig forhandling og ikke om, at nogen på forhånd satte ind med et veto.

De grønne afgifter har været nævnt. Jeg skal gemme den diskussion til i morgen, hvor jeg så til gengæld skal love at vi kommer tilbage til den. Men jeg skal lige kort nævne et par af de andre ændringsforslag.

I lighed med Venstre er det klart, at vi med den drøftelse, der er om lovforslaget om de bosciske flygtninge, i øvrigt helt udramatisk vil undlade at stemme for det ændringsforslag. Vi er tilhængere af aktiveringsdelen, men den anden del er der jo stadig usikkerhed om.

Vi har også gennemgået forslagene fra de øvrige partier og kan sige, at blandt SF's og Enhedslistens forslag finder vi nok ikke mange, som vi på nogen måde føler trang til at stemme for. Til gengæld vil vi også sige, at der er mange af de forslag, som Fremskridtspartiet har stillet,

som vi i andre tilfælde, hvor vi naturligvis ikke havde en aftale, ville kunne stemme for. Men når man har en finanslovaftale og man sammen også har aftalt et økonomisk både indtægts- og udgiftsniveau, er det klart, at man ikke individuelt kan begynde at stemme for forslag, som enten fjerner en indtægt eller øger en udgift. Derfor er det af rent teknisk art, at visse af forslagene vil blive nedstemt fra Det Konservative Folkepartis side, og jeg tror godt, at Fremskridtspartiet og hr. Kim Behnke er klar over, hvad det er for nogle forslag, jeg helt konkret hentyder til her.

Med denne gennemgang vil jeg også godt takke for et positivt forhandlingsforløb. Jeg synes, det har været godt, at fem partier har kunnet finde sammen om et finanslovforlig og specielt et finanslovforlig, hvor jeg i hvert tilfælde føler, at de ændringsforslag, vi gennemfører i dag, alle sammen rykker i en god, borgerlig retning; måske ikke langt nok, men så langt vi kunne komme for 1995.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Inden Det Konservative Folkeparti gik til forhandlinger om finansloven for næste år, udsendte fru Anne Birgitte Lundholt den 24. august i år en pressemeddelelse. Af den fremgik det, at når der næste år, altså i 1995, skulle være et underskud på omkring 45 mia. kr., ville det betyde 18.300 kr. pr. dansker, hvilket efter fru Anne Birgitte Lundholts mening er et uhyggeligt beløb. Det er stadig væk over 40 mia. kr., så det må jo også være et ganske uhyggeligt beløb. Jeg kan så forstå, at det er, fordi Det Konservative Folkeparti mener, at det var så langt, man kunne komme.

Da finanslovforhandlingerne var forbi, valgte Det Konservative Folkeparti at bruge et par sider i det seneste nummer af det interne tidskrift, der hedder *Vor Tid*, til at gennemgå, hvad man har fået ud af finanslovaftalen. I den gennemgang nævnes der bl.a. på sundhedsområdet:

»Der gives nu mulighed for, at pengene følger patienten til det sygehus, patienten vælger, herunder privatsygehus.«

Er det, fordi Det Konservative Folkeparti regnede med, at det ændringsforslag, Fremskridtspartiet havde til loven i går, var blevet vedtaget? Det blev ikke vedtaget. Privatsygehusene er ikke omfattet, og derfor er jeg nødt til at spørge: Er det i håbet om, at det konservative bagland har